

ГУЛЯЄВ Матвій Ілліч (22. 08. 1918, с. Чернавське,

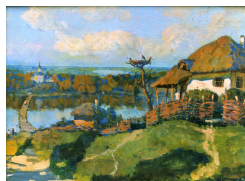
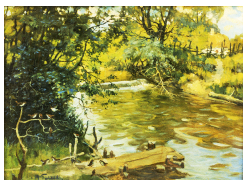
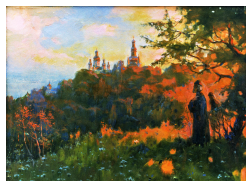
нині Курган. обл., РФ — 26. 09. 2003, Київ) — живописець. Член НСХУ (1999). Закін. Сталінгр. (1938) та Одес. (1940) художні училища, Київ. худож. інститут (1951). Учасник 2-ї світової війни. Був полонений, перебував у концтаборах Донбасу та Запоріжжя, репрес. Реабіліт. 1995. Працював у Києві оформлювачем у видавництвах; ст. художником у театрах «Оперна студія», «Муз. комедія»; викл. нар. студії при Жовтн. палаці, Держ. худож. серед. школи ім. Т. Шевченка. Створив низку лірич. пейзажів, історико-билин. картин. Роботи Г. вирізняються композиц. вирішенням, колористикою.

Основні твори

«Вечірня молитва (Лавра)» (1988), «Скіори на могилі свого вождя» (1989), «Літо», «Либідь», «Осінь Лавра», «Зачарована Десна» (усі – 1990), «Чайки» (1992).

[С. М. Бушак](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Гуляєв Матвій Ілліч / С. М. Бушак // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-23331>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).